

**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026-05-27

Znak sprawy: NRU.8361.110.2026

DECYZJA Nr 43 /2026

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza TCHIBO WARSZAWA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ,
ul. Józefa Piusa Dziekońskiego 3, 00-728 Warszawa, REGON 011567818, KRS 0000019739,
karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100), z tytułu
ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w
art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst
jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168)

Uzasadnienie

W dniu 18.02.2026 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił TCHIBO WARSZAWA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Józefa Piusa Dziekońskiego 3, 00-728 Warszawa, zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 05 i 17.03.2026 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.110.2026 z dnia 04.03.2026 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*

przeprowadzili kontrolę w sklepie Tchibo zlokalizowanym w XXX, w którym Strona prowadzi działalność gospodarczą..

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

Kontrolą w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen towarów oferowanych w obniżonych cenach objęto 19 partii produktów. Wszystkie one zostały sprawdzone pod względem prawidłowości podania ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Weryfikacji dokonano na podstawie zestawienia przedstawiającego historię kształtowania się cen kontrolowanych towarów, przesłanego drogą elektroniczną w dniu 06.05.2026 r.

W wyniku analizy stwierdzono na etykiecie cenowej:

- **Spodnie z bengaliny**, wskazano cenę promocyjną oraz najniższą cenę z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w wysokości 99,99 zł, podczas gdy z przesłanej dokumentacji cenowej wynikało, że najniższa cena tego towaru obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki do 129,99 zł.
- **Ekspres do kawy Cafissimo Milk**, uwidoczniono cenę promocyjną 599,99 zł oraz informację, iż najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki 899,99 zł, podczas gdy z przesłanej dokumentacji wynikało, że cena tego towaru obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki wynosiła 599,99 zł.

Powyższe narusza art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*. Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.110.2026) oraz w załączniku nr 2 do protokołu kontroli „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości przekazywania informacji o cenach towarów oferowanych po obniżonych cenach - stan na dzień 05.03.2026 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt kontroli. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez XXX – osobę upoważnioną do reprezentowania Strony w trakcie kontroli.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach* w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również

informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Wszelkie komunikaty dotyczące korzyści z obniżek muszą odnosić się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę, aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację o wartości obniżki i ostatecznej cenie promocyjnej, którą zapłaci za towar.

Ustalenie w toku kontroli, że cena uwidoczniona na wywieszce jako cena najniższa z 30 dni poprzedzających obniżkę jest nieprawidłowa, stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*, gdyż podana cena nie obowiązywała, a tym samym należy uznać, że nie została podana i nie został spełniony obowiązek wynikający z powyższego przepisu.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 27.04.2026 r. *Opolski WIIH* zawiadomił drogą elektroniczną *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona korzystając z przysługującego jej uprawnienia, pismem z dnia 06.05.2026 r. wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*, ewentualnie – w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku – o nałożenie kary w możliwie najniższym wymiarze. Argumentując swoje stanowisko, *Strona* wskazała, że w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych kontrolą objęto 100 partii towarów (co stanowiło 6,8% oferty), w stosunku do których organ nie stwierdził nieprawidłowości. Z kolei w zakresie kontroli prezentacji obniżonych cen produktów, weryfikacji poddano 19 towarów oferowanych do sprzedaży po cenach obniżonych. Organ stwierdził nieprawidłowości w sposobie informowania o najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w odniesieniu do 2 kontrolowanych towarów. *Strona* podkreśliła, że niezwłocznie podjęła działania mające na celu zmianę błędnych informacji i wskazanie prawidłowej najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed obniżką. Ponadto wskazała, że zaistniałe uchybienia wynikały z błędu ludzkiego i nie były działaniem zamierzonym.

Opolski WIIH zwrócił się także do *Strony* o przedstawienie informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2025 oraz określenia, do jakiej kategorii przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (tekst

jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) kwalifikuje się kontrolowany przedsiębiorca.

Jednocześnie *Opolski WIIH* poinformował *Stronę*, iż w przypadku niedostarczenia informacji o osiągniętych obrotach i przychodach przesłankę dotyczącą wielkości obrotów i przychodu, oceni na podstawie dokumentów finansowych Spółki dostępnych w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Pismem z dnia 06.05.2026 r. *Strona* przedłożyła informacje o wielkości obrotów i przychodu osiągniętego przez *Stronę* w 2025 r. Powyższe informacje *Opolski WIIH* uzyskał również od organu podatkowego.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność w sklepie Tchibo, zlokalizowanym XXX, nie dopełniła obowiązku uwidocznienia prawidłowej informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Faktyczna najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni poprzedzających obniżkę była nieprawidłowo uwidoczniiona dla konsumenta. Przez podanie innej ceny niż rzeczywiście obowiązująca, przedsiębiorca wprowadził konsumentów w błąd co do wielkości obniżki oraz wartości korzyści lub sumy oszczędności, którą konsumenci mogą uzyskać przy zakupie promowanego towaru. Uwidocznienie nieprawidłowej najniższej ceny towaru z 30 dni przed obniżką jest traktowane na równi z brakiem jej uwidocznienia i brakiem wypełnienia przez przedsiębiorcę ciążącego na nim obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, w szczególności stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, a także dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez *Stronę* działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, a także uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku ze stwierdzonym naruszeniem. Uwzględniono również wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy oraz ewentualne sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, że *Strona* dopuściła się naruszenia polegającego na przekazaniu konsumentom nieprawidłowej informacji o najniższej cenie towaru, obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, co narusza art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Opolski WIIH ustalił, iż w przypadku 2 partii towaru oferowanego w obniżonej cenie *Strona* nie zapewniła rzetelnej i prawidłowej informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W ocenie organu ujawnionemu naruszeniu nie sposób przypisać cech znikomości. Choć nieprawidłowość dotyczyła 2 z 19 skontrolowanych partii towaru (co stanowi ok. 10% skali niezgodności w odniesieniu do asortymentu objętego kontrolą), to o braku znikomości decyduje przede wszystkim wysoka waga i charakter samego naruszenia. Prawidłowo przedstawiona informacja o najniższej cenie z ostatnich 30 dni ma charakter kluczowy z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów – pozwala im bowiem realnie porównać ceny, zweryfikować rzeczywistą atrakcyjność promocji oraz dokonać świadomego i swobodnego wyboru zakupu. W analizowanym przypadku informacje na etykietach cenowych były niezgodne z prawdą oraz historycznym kształtowaniem się cen, przez co konsument został wprowadzony w błąd co do faktycznej wartości zastosowanej obniżki. Naruszenie obowiązku informacyjnego, które godzi w podstawowe prawo konsumenta do rzetelnej informacji i zniekształca jego zachowanie rynkowe, ze swej istoty nie może zostać uznane za czyn o znikomej wadze.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 26 września 2024 r. w sprawie C-330/23 orzekł, co następuje: art. 6a ust. 1 i 2 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str. 27, z późn. zm.) należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, aby obniżka ceny produktu ogłaszana przez podmiot gospodarczy w formie albo wartości procentowej, albo zwrotu reklamowego mającego na celu podkreślenie korzystnego charakteru ogłoszonej ceny, została ustalona na podstawie „wcześniejszej ceny” w rozumieniu ust. 2 tego artykułu.

Z treści wyroku wynika, że przy obniżce ceny sprzedaży towaru, obniżkę tę należy ustalić poprzez odniesienie do „wcześniejszej ceny” tego towaru tj. najniższej ceny stosowanej w okresie, który nie może być krótszy niż 30 dni przed zastosowaniem obniżki. W przedmiotowej sprawie faktyczna cena, do której należało odnieść wartość zastosowanej obniżki w ogóle nie została podana. Dlatego charakter naruszenia w kontekście zapewnienia

konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i przejrzystych informacji dotyczących cen jest w niniejszej sprawie decydujący i istotny.

Kolejną przesłanką, wpływającą na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Kryterium to wymaga uwzględnienia historii wykonywania przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*, w tym uprzednio stwierdzonych naruszeń. *Opolski WIIH* ustalił, iż w okresie ostatnich 2 lat *Strona* nie była karana za naruszenie obowiązków wynikających z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki, *Opolski WIIH* wziął pod uwagę, iż *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze i poprawiła błędnie uwidocznione ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w dwóch przypadkach.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji.

Opolski WIIH podkreśla, że przesłanka dotycząca wielkości osiągniętych obrotów i przychodu oceniana jest w stosunku do całej działalności gospodarczej kontrolowanego przedsiębiorcy, a nie wobec poszczególnego działu czy punktu, w którym przeprowadzona była kontrola. Delikt administracyjny popełnia kontrolowany podmiot, a ustawowe kryterium stosowane jest wobec całej jego działalności. Z uwagi na powyższe przy wymierzeniu kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił informację dotyczącą wielkości osiągniętych obrotów i przychodu *Strony* z całej prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie informacji przesłanych przez *Stronę* pismem z dnia 06.05.2026 r. oraz dokumentów finansowych przekazanych przez organ podatkowy.

Wielkość uzyskanych przez *Stronę* obrotów i przychodu za rok 2025 pozwala przyjąć, iż kontrolowany przedsiębiorca ma status przedsiębiorcy o wysokim potencjale ekonomicznym, działającym na krajowym rynku od 2001 roku. Na podstawie uzyskanych informacji *Opolski WIIH* przyjął, iż wysokość kary nie będzie stanowić zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy, a jej wymierzenie pozwoli na realizację celów kary zawartych w Dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str. 27, z późn. zm.), zwanej dalej *Dyrektywą 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna zgodnie z wymaganiami *Dyrektywy 98/6/WE* powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen, w tym rzetelną informacją o najniższej cenie z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki – tak aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację w zakresie wielkości obniżki.

Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele kary powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przy wystąpieniu jednej z dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa mimo, iż skala stwierdzonych nieprawidłowości nie była znaczna i dotyczyła ok 10 % towarów poddanych kontroli. *Strona* nie dopełniła obowiązku prawidłowego uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki przy 2 towarach na 19 poddanych sprawdzeniu pod względem prawidłowości podania tej ceny. Wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji dotyczących objętych promocją towarów. Dlatego też mimo podjęcia dobrowolnych działań naprawczych przez *Stronę*, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania,

ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia przepisów jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest usunięcie naruszenia prawa. Termin ten należy interpretować ściśle, co wyklucza rozszerzanie jego znaczenia na przypadki samego tylko zaprzestania naruszania prawa. Do tych ostatnich odnosi się bowiem odrębna regulacja zawarta w art. 189f § 1 pkt 1 *kpa*. Stanowisko to znajduje pełne odzwierciedlenie w piśmiennictwie. Jak wskazuje się w komentarzu do art. 189f k.p.a. (*Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. prof. dr hab. M. Wierzbowski, prof. dr hab. A. Wiktorowska, Warszawa 2021): „[...] z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że »usunięcie naruszenia prawa« nie jest tożsame z »zaprzestaniem naruszenia«. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa, nie wystarczy zaprzestać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)”. Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, że w toku przeprowadzonej kontroli stwierdzono naruszenie art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Strona* – co prawda – zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego (poprzez np. zamieszczenie prawidłowej ceny z ostatnich 30 dni

przed wprowadzeniem obniżki), jednakże działanie to miało charakter wyłącznie następczy i odnosiło się do stanu na dzień czynności kontrolnych. Samo zaprzestanie bezprawnych działań nie prowadzi automatycznie do zaniku negatywnych następstw, jakie wywołało wcześniejsze, niezgodne z prawem zachowanie Strony (wprowadzenie konsumentów w błąd w okresie objętym kontrolą co do ceny z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w przypadku 2 towarów). Skoro zatem w niniejszym stanie faktycznym nie jest możliwe realne usunięcie powstałych już skutków naruszenia prawa, nie została spełniona kumulatywna przesłanka warunkująca zastosowanie instytucji odstąpienia od nałożenia kary. W konsekwencji argumentacja podniesiona przez *Stronę* w piśmie z dnia 06.05 2026 r., nie może zostać uwzględniona przez *Opolskiego WIIH*.

Reasumując w ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*. Charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **1000 zł**. Uwzględniając zakres naruszenia i skalę nieprawidłowości, a także poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca wpłaca na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222**

3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole **w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska
/podpisano elektronicznie/

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług

(tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2026 r. poz. 622).

7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 622), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. TCHIBO WARSZAWA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ,
ul. Józefa Piusa Dziekońskiego 3
00-728 Warszawa
AE: PL-76474-29742-JDAAE-26
2. Wydz. BA
3. a/a

SK/IO